

Háy János

Összes versek

(Részletek)

Kék puhatáblás füzet 2008-ból

Az ember felnéz

Az ember felnéz,
amikor a szarszag
felverődik alóla.
Meztelen és valami
keveri felfelé a levegőt.
Guggol és nem esik össze.
Szívja be a szagot,
hogy úr isten
ilyen vagyok,

Azt

Azt mondja,
akar valamit,
de nem akar semmit.
Nézi a bőrét
a tükörben.

Különböző papírlapokon maradt versek, töredékek

Nem az ég

Nem az ég,
valami anyag
hatása alatt
mondtam, takarodj,
de nem mentél.
Először nem.
Aztán.
És olvadni kezdett
az ég.
És olvadni kezdett
az anyag.
Olvadni kezdett
a te és az én,
úr isten,
milyen szar kozmosz
milyen szar mindenség.

Tegnap

Tegnap meghalt E anyja
vagy tegnapelőtt.
Nem tudom.
Beszélt valami szálakról,
amik most végképp
megszakadtak.
Néztem. Hol őt, hol
a bort a pohárban.
A lebontásra gondoltam,
ahogy a szervezet
birkózik az alkohollal.
Reggel már csak szájszag
és rossz közérzet.
Ki tudja mekkora részt
satíroz ki az este.
Megint ránéztem.
Mostmár ő a soros, mondta,
akit időben vagy idő előtt
részeire bont az idő.

Gyere

Gyere, buktass le,
unok már félni.
Vedd ki az aranyat
a számból.
Lenyeltem egy gyűrűt,
tudod, mit kell tenned.
Tíz ördög
parancsolgat a véremben
és milyen romlott vér ez,
tömve méreggel,
itt üvöltök reggel
délben és este.
Gyere, buktass le,
hogy ne legyek többé,
se apja, se gyereke
senkinek.
Uszíts rám vérebeket,
felfegyverzett katonákat,
feltüzelt polgárőröket.
Meguntam élni.
Eddig ártottál,
most hasznos lehetsz,
megszabadítasz másokat tőlem,
magamtól engem.

Én vagyok

Én vagyok az élet,
de te vagy az isten,
mérget kavarsz
a beleimben.
Ha fáj, szereted,
ha nyüszítek, szeretsz.

Ott vonyítok a sarokban,
nem szeretlek,
mégis térdre estem.
Nem szeretlek!

Ki vagy te,
hogymegkínzol?
Ki vagy te,
hogymagad alá temetsz?

Én vagyok a kezdeted
és én vagyok a véged,
a fejed vagyok
és a talpad vagyok,
az eged vagyok
és a földed vagyok,
s ami kettő
között sajog,
én vagyok
az isten.

Uszíts rám vérebekeket,
felfegyverzett katonákat,
feltüzelt polgárőröket.
Meguntam élni.
Eddig ártottál,
most hasznos lehetsz,
megszabadítasz másokat tőlem,
magamtól engem.

**Egy isten, isten, görög isten
feliratú dossziében maradt
gépírásos és kézzel írt versek**

Ez az

Ez az arcom, ez a szám,
ez a fogam.
Érzem, ahogy összekoccan.
Ha belémharapsz,
velem vizlek a vonaton,
a horpadás a hason, te vagy.
A gödrök a mellkason, te vagy.
Nem élem bele magam,

nem valódi meleg,
ami belőled van,
csak a láz.
Hiába monddod,
velem minden egészen más.
Nem élem bele magam,
ez az egész csak egy jó
kis torokgyulladás.
Hiába bújsz,
a gödrök a testen
nem tőled vannak,
mandulaszemnyi a melled.
Így szálltam fel a vonatra
tegnap este álmelegben,
a hason és a mellkason,
tavak és tengerek,
mogyoró és mandulaszemek.

46

Mert

Mert üres a fogam
és kopott a nyelvem,
mondja és utána
rámharap a szája,
mintha ezüsből
volna a hasam,
aranyból a lábam,
de nem.
Eldob vagy elejt
a kőre esek,
tovább megy
elfelejt.

Hűvös

Hűvös volt a teste,
egy ócska rímbe beleveszve
telt velem az este.
Ő bele vágyott, én kivágytam,

Halálos szerelem

Csak szeretni akarlak:
most.
A nő menekült,
húzta az irháját,
bebújt a sarokba,
a fal réseibe.
Irhával nehéz volt.
De én a nyomában voltam.
Előrángattam, mikor elértem.
Aztán azzal jött elő,
hogy összekeverem valakivel,
egy angol nővel,
de felmondtam neki
a negyedik leckét,
fourth lesson,
a pofájába vágtam,
de ez sem számított neki,
mintha nem mondtam volna semmit,
the fourth lesson was useful,
nem használt
és akkor elmetszettem a nyakát.
A rokonaidat is kinyírom,
mondtam, meg a testvéredet is kinyírom.
Az is rokonom, mondta.
Csak ezt tudod mondani, mondtam,
a húgodat is kinyírom.
Az is rokonom, mondta.
Csak ezt tudod mondani,
blood as a water, és én hagytam,
hogy halomba dőljön, kupacba,
aztán elmentem a francba,
legfeljebb azt mondtam még,
bele a halott pofájába,
hogy a kurva anyádat,
ja, azt még tényleg mondtam,
a kurva anyádat.